

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 607/05
24.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Ужицу и браниоца оптуженог адв. АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Ужицу К.1/05 од 23.02.2005. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, браниоца оптуженог и оптуженог, дана 24.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Ужицу и браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Ужицу К.1/05 од 23.02.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оглашен је кривим оптужени АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 08.12.2004. године до 23.02.2005. године.

Од оптуженог се одузима опојна дрога и једно путничко возило марке „ГГ“, рег. ознаке ВВ, произведено 1996. године, снаге мотора од 40 киловата, као предмете намењеног и употребљеног за извршење кривичног дела.

Оптужени је обавезан да суду плати 5.000,00 динара, на име паушалног износа и друге трошкове кривичног поступка о којима ће се посебно одлучити, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против те пресуде жалбу су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Ужицу, због повреде одредаба кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи, тако што ће оптуженом изрећи казну затвора изнад законом утврђеног минимума за предметно кривично дело.

- Бранилац оптуженог, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине или преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженом изрећи најблажу казну за наведено кривично дело.

- Бранилац оптуженог у својој жалби захтевао је да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници другостепеног већа у смислу члана 375. ЗКП.

Републички јавни тужилац својим поднеском Ктж.744/05 од 15.04.2005. године, предложио је да Врховни суд уважи као основану жалбу Округног јавног тужиоца, преиначи побијану пресуду и оптуженом изрекне казну затвора изнад законом утврђеног минимума.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог и његовог браниоца, на којој је размотрио све списе предмета, па је по оцени жалбених навода, као и става Републичког јавног тужиоца у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбе Округног јавног тужиоца у Ужицу и браниоца оптуженог су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, о којима другостепени суд води рачуна по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Стога се неосновано жалбом браниоца оптуженог побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, и с тим у вези у овој жалби се не прецизира о којим повредама кривичног поступка се у конкретном случају ради, а из навода жалбе се то не може закључити, па је првостепена пресуда у оквиру овог жалбеног основа испитана по службеној дужности, али како је речено такве повреде нису утврђене, па зато из тог разлога није било места укидању првостепене пресуде.

Жалбом браниоца оптуженог АА, неосновано се побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је правилно оценио изведене доказе и одбрану оптуженог, па је у складу са одредбом члана 352. ЗКП, пресуду засновао на чињеницама и доказима који су изведени на главном претресу и притом правилно и потпуно утврдио чињенично стање.

Првостепени суд је сходно својој обавези из члана 361. став 7. ЗКП, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, изнео доказе за своје закључке о одлучним чињеницама, у односу на дело оптуженог и дао је анализу изведених доказа и резултате до којих је дошао њиховом оценом.

Све чињенично утврђење у овој кривичноправној ствари, првостепени суд је засновао на оцени одбране оптуженог, као и на свим изведеним доказима, потврде службених лица полиције из Пријепоља о привременом одузимању предмета од оптуженог од 08.12.2004. године, записника и потврде Одељења безбедности у Подгорици о претресању стана и привременом одузимању предмета из стана оптуженог од 09.12.2004. године, налаза и мишљења криминалистичкотехничког центра у Београду број 405/05 од 15.12.2004. године и писменог налаза и мишљења Центра за криминалистичку технику МУП-а Црне Горе, број 244/04-37426 од 10.12.2004. године.

На основу изведених доказа, првостепени суд је утврдио све одлучне чињенице, а посебно на који начин и под којим околностима је оптужени извршио кривично дело у питању, како је то описано у изреци првостепене пресуде, а жалбеним наводима се правилност и потпуност чињеничних закључака првостепеног суда не доводи у сумњу, јер је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице које чине објективно и субјективно обележје кривичног дела у питању и с тим у вези дао исцрпне, јасне и уверљиве разлоге, које Врховни суд у свему прихвата.

Врховни суд налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон, када је оптуженог огласио кривим због кривичног дела неовлашћене производње, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, притом дајући за то детаљне разлоге, те се жалбеним наводима браниоца о погрешној примени кривичног закона показују неосновани.

При одмеравању казне, првостепени суд је ценио објективну тежину извршеног кривичног дела, као и све оне околности које на то имају утицаја, а које су детаљно описане и назначене у побијаној пресуди. Тим свим околностима дат је одређен значај које оне имају код одмеравања казне, па је оптуженом применом правила о судском ублажавању казне (члан 42. и 43. ОКЗ), изречена казна затвора у трајању од три године уз урачунавање времена проведеног у притвору (члан 50. ОКЗ), а која је испод граница прописане законом за ово кривично дело. По налажењу овог суда овако одмереном казном биће постигнута сврха кажњавања предвиђена чланом 33. ОКЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 5. став 2. ОКЗ, како то правилно налази првостепени суд.

Стога су жалбени наводи Окружног јавног тужиоца о повреди одредаба кривичног закона, због примене члана 42. и 43. ОКЗ, као и предлог за изрицање казне затвора изнад законом утврђеног минимума, оцењени неосновани, имајући у виду да се жалбом Окружног јавног тужиоца не указује на околности које би оправдале такав предлог.

Такође, жалбени наводи браниоца оптуженог о изрицању блаже казне, су оцењени неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда.

Правилном применом одредби члана 245. став 5. ОКЗ, од оптуженог је одузета дрога.

Такође, правилном применом одредбе члана 69. став 1. ОКЗ, према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања возила као предмета које је било намењено или употребљено за извршење кривичног дела.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Мила Ристић, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи